

ת"פ 29515/08/18 - מדינת ישראל נגד אילן קיקוזאשוילי

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 29515-08-18 מדינת ישראל נ' קיקוזאשוילי

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם ארד
נגד
המאשימה
אילן קיקוזאשוילי
באמצעות ב"כ עו"ד ארז אמיגה בשם עו"ד
רז קרן ישועה
הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק, לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק התקשורת").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 20/04/18, החל מהשעה 11:00 או בסמוך לכך, ועד לשעה 13:30 לערך, שלח הנאשם לגברת אולגה גורל (להלן: "המתלוננת") מספר רב של הודעות ממכשיר הטלפון הנייד שברשותו למכשיר הטלפון הנייד שברשותה.

בהודעות שנשלחו, איים הנאשם על המתלוננת בכותבו את הדברים הבאים: "הזלזול שלך יעלה לך ביוקר בסוף", "זה עכשיו לא הולך לעבור לך בשתיקה עדיף שתחזרי אל"י לטלפון", "כל המשחקים שלך יעלו לך ביוקר לא לאף אחד אחר", "בואי לחניה של יא ותביא את הכסף ליפני שאני מגיע אליך הבית עדיף שתעני לטלפון אני אומר לך", "את שלי אני אמרתי לך ואימא שלי שרמוטה אם אני לא עושה לך סוף לתמיד", "עכשיו תעני לטלפון את מחפשת להוציא אותי מהכלים את אמא שלך אני יזיין לך עדיף לך לענות לטלפון", "אני פעם אחת חייב ללמד אותך לקח כמו שצריך", "טוב תשמעי יבת זונה על תביא את הכסף יבת שרמוטה מסריחה חכי היום תראי", "אני מבטיח לך בראש של אמא שלי שאם הגעתי למקום הזה היום אם את לא תצטערי על מה שאת עושה אני בן של שרמוטה".

הסדר טיעון

2. ביום 24/10/18 הודה הנאשם, כאמור, במסגרת הסדר טיעון, והוסכם כי יורשע ויופנה לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש. הצדדים הסכימו כי במידה והתסקיר יהיה חיובי - המאשימה תסכים לאי הרשעת הנאשם בדין והטלת של"צ בהיקף שיומלץ על ידי שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 14/05/19 עלה כי הנאשם בן 43, רווק, סיים 12 שנות לימוד, שהיה פטור משירות צבאי. מזה 11 שנה עובד כמציל בחוף הים.

לנאשם עבר פלילי משנת 2014 בשל ביצוע עבירת איומים אשר בגינה נידון, ללא הרשעה, לצו של"צ ולצו מבחן - בהם עמד, כאשר במסגרת צו המבחן אף השתתף בקבוצה טיפולית בתחום האלימות כלפי בנות זוג.

הנאשם הודה בביצוע העבירה, אולם טען כי ברקע לביצועה מצוי הקשר הזוגי הממושך ביניהם אשר במסגרתו סייע למתלוננת מבחינה כלכלית, עד שגילה כי מנהלת קשרים עם גברים אחרים. לדבריו, כתוצאה מהאמור חש השפלה, עלבון וכעס, אשר הקשו עליו לנהוג באיפוק ולכך דרש ממנה כספים שנתן לה בעבר ואיים לפגוע בשמה.

בשיחה עם המתלוננת עלה שזו שללה קיום קשר זוגי עם הנאשם וקבלת כספים ממנו. לדבריה, במערכת היחסים עמו חוותה את הנאשם כלא צפוי ומשחווה הסלמה בהתנהגותו - חסמה את דרכי ההתקשרות ופנתה למשטרה. לדבריה כיום לא חשה מאוימת ממנו, אך לאור התנהגותו הבלתי צפויה והעובדה כי לאחרונה יצר עמה קשר מספר פעמים והבינה כי עוקב אחריה - היא לא מרגישה תחושת בטחון.

שירות המבחן התרשם מנאשם בעל תפיסות ושאפיות נורמטיביות, מרקע משפחתי מורכב, אשר שומר על רצף תעסוקתי לצד התנהלות כלכלית לא מאוזנת. כמו כן, התרשם מקושי להכיר בקיומם של חלקים תוקפניים בהתנהגותו והשפעתם על תפקודו, ונטייה לצמצום אחריות להתנהגות תוקפנית.

לאור המפורט התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, אך ציין כי שילוב בטיפול יסייע בהפחתת הסיכון.

לאור הסכמת הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית ועל מנת להעריך את מצבו של הנאשם באופן מלא - התבקשה דחיית הדיון, ובהסכמת הצדדים נעשה כן.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 06/11/19 עלה כי הנאשם הסכים להשתלב בטיפול ב"בית נועם" והתייצב לראיון, אך משנמסר לו שתכנית הטיפול כוללת לינה במקום - סרב לכך. בשיחה עם הנאשם טען כי יתקשה ללון מחוץ לביתו, וכן כי

יתקשה לעמוד בתנאי התכנית לאור עבודתו בים המלח והצורך לבצע את הנסיעה הממושכת מדי יום הלך ושוב. עם זאת, הסכים להשתלב במסלול ערב.

לאור המפורט, החזרתיות בביצוע עבירות אלימות כלפי בנות זוג, הנטייה לצמצום ולהפחתה בקשייו, והקושי בשינוי אורחותיו - סבר שירות המבחן כי הנאשם אינו פנוי לקשר טיפולי, ומשכך חזרו בהם מההמלצה הטיפולית בעניינו.

לאחר שבמועד הדיון הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם מעוניין להשתלב בטיפול, אך כי יש להתאים טיפול המתאים לנסיבותיו, ומאחר ומכתב האישום לא עלתה אינדיקציה לאלימות פיזית ובשים לב להתרשמות שירות המבחן בתסקיר המבחן - סברתי כי יש מקום לבחון שילובו של הנאשם בטיפול אשר יקח בחשבון אף את מקור פרנסתו. משכך, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר עדכני אשר יבחן אפשרויות טיפול נוספות.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 27/02/20 עולה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית בתחום ההימורים ובתחום האלימות הזוגית. כמו כן, במהלך פגישה עמו, משנעשה ניסיון לגייסו לתהליך טיפולי ולהבין לעומק את צרכיו - הגיב הנאשם בתוקפנות וטען כי איננו אלים ולא פעל באלימות. לאחר שניסיונות להרגיעו לא צלחו והוא המשיך להגיב בצעקות - עזב הנאשם את המקום.

שירות המבחן התרשם מנאשם אשר נוטה לטשטש התנהגותו ומידע אודותיו, משליך קשייו על גורמים חיצוניים תוך קושי לבחון את עצמו, קשיים במערכות יחסים זוגיות, ונטייה לתגובות אימפולסיביות ותוקפניות.

לאור המפורט, שב שירות המבחן על עמדתו לפיה אין בידו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

6. בשלב זה יש לציין כי על אף שבמועד הדיון אשר התקיים ביום 21/06/20 טענו הנאשם ובא כוחו כי שירות המבחן לא התאים תכניות טיפול המתאימות לצרכיו ולנסיבותיו של הנאשם - קבעתי כי עצם העובדה כי שירות המבחן חשב אחרת באשר לצרכיו הטיפוליים של הנאשם אין בהם כדי להעיד על חוסר הבנה של שירות המבחן או על צורך להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר נוסף. משכך, טיעוני הצדדים נשמעו באותו המועד.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה טען למתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

בטיעונו הפנה לערך החברתי אשר נפגע, לפגיעה המשמעותית בערך זה בשים לב לכמות ההודעות אשר נשלחו על ידי הנאשם.

ב"כ המאשימה טען כי על אף שעמדת המאשימה בתחילת ההליך הייתה כי במקרה ויתקבל תסקיר חיובי תסכים לאי הרשעה ולהטלת של"צ - לאור אי התגייסותו של הנאשם לתהליך טיפולי ולאור התנהגותו, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, יש להטיל על הנאשם ענישה בדמות מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

8. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתו של הנאשם והסתפקות ברכיבים נלווים, וזאת מאחר ולטענתו הנזק שיכול להיגרם כתוצאה מההרשעה עולה משמעותית על האינטרס הציבורי שבבסיס הרשעת הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו ללקיחת האחריות מצד הנאשם, לרקע לאמירות המאיימות ולמטרתם, ולכך שמדובר באירוע נקודתי, וטען כי מדובר באמירות שנאמרו מתוך כעס. כמו כן, טען כי הנאשם לא שולב בהליך טיפולי בשל הטיפול האינטנסיבי שהוצע לו - אשר לא תואם את חומרת מעשיו ומצבו האישי.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם המנהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות, אשר עובד כמציל שנים רבות ועומד לפני קורס סוג ג' - ושהרשעתו בדיון ככל הנראה תוביל לאיבוד מקום עבודתו מאחר ונדרש להציג תעודת יושר לפני כל קורס במקום העבודה, ולאור גילו אף יתקשה לאתר מקור פרנסה חלופי.

לטענת ב"כ הנאשם, תמיכה לעתירתו יש למצוא בעובדה כי הנאשם לא מצוי בקשר עם המתלוננת, ובכך שבפרק הזמן שחלף לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

כתמיכה לעתירתו הגיש ב"כ הנאשם המלצות מטעם מעסיקיו של הנאשם (1 ו-2), והפנה לאתר lifeguard.co.il בנוגע לתנאי המשך העסקתו של הנאשם ולקריטריונים לקבלתו לקורסים שעליו לעבור.

9. במועד זה טען הנאשם כי מתחרט על המילים שאמר, אך טען כי קצינות המבחן שהחליפו את קצינת המבחן הראשונה שעבדה עמו הציעו לו טיפל בהימורים וטיפול אינטנסיבי באלומות אשר אינם תואמים את מצבו.

קביעת מתחם העונש ההולם:

10. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

11. במקרה זה מדובר באירוע אחד אשר בעניינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרונות ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע עבירות האיום והטרדה באמצעות מתקן בזק הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה.

כבר נכתב לא אחת על חומרת עבירת האיומים, ובבש"פ 9472/06 **מדינת ישראל נגד פלוני (19/11/06)** נקבע כי: **"בדיני נפשות עסקינן. כבר הוכח מספר פעמים, כי אך כפסע בין איום למעשה..."**.

14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי **הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני - נמוך**, וזאת לאור תוכן האיומים וכמות ההודעות אשר שלח הנאשם, אל מול העובדה כי מדובר באירוע נקודתי, ועל איומים שנותרו מילוליים בלבד ולא נעשה כל ניסיון להוציאם מהכוח אל הפועל.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו, והוטלו עליו, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה ולא קיימת סטייה מנורמת הענישה המקובלת.

ב. ברע"פ 7413/14 **דוד נגד מדינת ישראל (17/11/14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד בת זוגו לשעבר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הטיל על הנאשם, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה בן 3 חודשים, וזאת במצטבר. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של הנאשם כך שהורה כי הפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם תרוצה בחופף למאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם איננו חורג ממדיניות הענישה.

ג. ברע"פ 1738/15 **שוקרי נגד מדינת ישראל (11/03/15)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע 2 עבירות איומים ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד גרושתו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בפסקי הדין שניתנו על ידי הערכאות הקודמות.

ד. ברע"פ 4976/18 **כהן - ריאני נגד מדינת ישראל (12/08/18)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים ו-4 עבירות הטרדה באמצעות מתקן בזק כנגד פרודתו, ובית משפט השלום הטיל עליו, בין היתר, 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי כלל השיקולים בעניינו של הנאשם נשקלו על ידי הערכאות הקודמות.

ה. בת"פ (חד') 23588-09-11 **מדינת ישראל נגד יוסופוב (07/04/14)**, הורשע נאשם בביצוע 2 עבירות איומים כנגד גרושתו, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעור אשר הוגש על גזר דין זה - נדחה (עפ"ג 33154-05-14 **יוסופוב נגד מדינת ישראל (26/06/14)**).

ו. בת"פ (ראשל"צ) 9067-10-10 **מדינת ישראל נגד כהן (12/01/12)** הורשע נאשם בביצוע עבירת

איומים, עבירת הפרת הוראה חוקית ועבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, ובית המשפט הטיל עליו 7 חודשי מאסר מותנה. וזאת, בין היתר, לאור המלצת שירות המבחן והעובדה כי הנאשם שהה כחודשיים במעצר וכ-14 חודשים תחת תנאים מגבילים.

16. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון מורכב לביצוע העבירה ולהיות הנאשם מבצע יחיד.

עוד יש לתת את הדעת לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, כאשר כפי שעולה מתסקיר האב, מדובר במערכת היחסים בין השניים אשר הנאשם פירשה כזוגית ומשכך תמך כלכלית במתלוננת, אשר לטענתו, בהמשך התברר לו כי זו לא התנהגה כמי שמצויה במערכת זוגית עמו באופן שהשפיל אותו וגרם לו להתנהג כמפורט בעובדות כתב האישום.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר מותנה ל-9 חודשי מאסר בפועל.

חריגה מהמתחם - שאלת ההרשעה

18. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה היא חריגה המוצדקת רק במקרים נדירים, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לשיקום הנאשם מההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחרף, לבין חומרת העבירה, אשר ניתן להימנע מהרשעת מבצעה מבלי שהדבר יפגע בשיקולי הענישה, באינטרס הציבורי ובערך המוגן. בית המשפט העליון קבע מספר שיקולים מנחים בעניין זה ובהם עברו הפלילי של הנאשם, חומרת העבירה, מידת הפגיעה בקורבנות העבירה, הערכת סיכון, דפוסיו של הנאשם, יחסו של הנאשם לעבירה, השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם ועוד.

ראו: ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21/08/97) וע"פ 43351-08-14 אלמיו נגד מדינת ישראל (24/11/14).

במקרה המונח לפני שוכנעתי כי בעניינו של הנאשם לא ניתן להימנע מהרשעה, ואנמק.

19. ראשית, על אף שמדובר לכאורה בעבירות איום והטרדה באמצעות מתקן בזק "בלבד", שהן עבירות עוון, הרי שנסיונות ביצוע העבירות במקרה המונח לפני אינן מן הקלות.

מדובר באירוע איומים ממושך, אשר כלל מספר רב של הודעות מאיימות במשך כשעתיים וחצי, אשר הופנו, לטענת הנאשם, כלפי מי ששימשה בת זוגו.

20. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אולם כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, בשנת 2014 עבר הנאשם הליך טיפולי

במסגרתו השתתף בקבוצה טיפולית בתחום האלימות כלפי בנות זוג - דבר אשר לא מנע ביצוע העבירה עליה הוא נותן היום את הדין.

עוד יש להסב תשומת הלב לנזק אשר נגרם למתלוננת, ולתחושת חוסר המגונות שתיארה המתלוננת בשיחתה עם שירות המבחן. כמו גם לדפוסיו הבעייתיים של הנאשם, הכוללים קושי להכיר בקיומם של חלקים תוקפניים בהתנהגותו והשפעתם על תפקודו ונטייה לצמצום אחריות להתנהגות תוקפנית. כמו כן, בהיעדר שילוב בטיפול, יש ליתן משקל רב לכך שלא חלה כל הפחתה בסיכון אשר מצא שירות המבחן להישנות ביצועה של עבירה דומה על ידי הנאשם.

כשאלה פני הדברים, סבורני כי סוג העבירות, בנסיבות ביצוען ומבצען, כמפורט, אינם מאפשרים הימנעות מהרשעת הנאשם גם אם יוכח נזק קונקרטי. מה גם שבמקרה זה הנזק שייגרם לא מצדיק אי הרשעה.

21. ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13) נקבע כי בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, עליו להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי, ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד. אציין כי **רע"פ פריגין** עסק אף הוא בעבירת איום, ובמסגרתו נדחתה בקשת רשות הערעור של נאשם אשר הורשע, בניגוד להמלצת שירות המבחן, וזאת לאחר שבית המשפט העליון קבע כי נסיבות ביצוע העבירה, לצד אי הוכחת נזק קונקרטי אינם מאפשרים אי הרשעת הנאשם.

22. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם, אשר עובד כמציל מזה שנים רבות, עומד כעת לפני קורס סוג ג' - דרגה בכירה יותר, והרשעתו בדין ככל הנראה תוביל לאיבוד מקום עבודתו מאחר ונדרש להציג תעודת יושר לפני כל קורס, ובמקום העבודה, וכן טען כי לאור גילו, איבוד מקום עבודתו יקשה עליו להתפרנס בצורה הולמת.

בהתאם **לסעיף 53 לחוק שירות התעסוקה תשי"ט - 1959**, נקבעה על ידי משרד העבודה והרווחה תכנית בחינות במקצוע ההצלה בים ובבריכה. עיון בפרטי התכנית, כפי שמופיע באתר המצילים של ישראל, מעלה כי על מנת לקבל תעודת מציל, וכן על מנת לעבור מדרגה לדרגה, בין היתר על המועמד להציג תעודת יושר. על אף האמור, לא קיים סעיף חוק או חקיקת משנה כלשהי המעידים כי במידה ומציל מורשע בדין - נשללת ממנו תעודת המציל אשר ברשותו.

משמע, הוכחה פגיעה קונקרטית באפשרות קידומו של הנאשם בתחום ההצלה - מעבר לסוג 3, אולם לא הוכח כי הנאשם יאבד את מקום עבודתו, בו משולב היטב שנים רבות, כפי שעולה **מנ/1 ומנ/2** באם יורשע בדין.

23. לאור המפורט, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ומבצעה, כמפורט לעיל, ובייחוד נוכח היעדר שיתוף פעולה עם הליך טיפולי אשר יפחית את מידת הסיכון מהישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, לצד היעדר פגיעה קונקרטית משמעותית בעתידו של הנאשם - שוכנעתי כי במקרה זה לא קיימים שיקולים המצדיקים אי הרשעת הנאשם.

גזירת העונש בתוככי המתחם

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. הנזק שנגרם לנאשם מהרשעתו והפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו - כמפורט לעיל, כתוצאה מהרשעת הנאשם לא יוכל הנאשם להתקדם בתפקידו. אין ספק כי מדובר בפגיעה בנאשם, וברי כי הטלת מאסר בפועל, ולו בדרך של עבודות שירות, תפגע בנאשם, אשר אף מצוי בחובות כלכליים ובהליך של פשיטת רגל - באופן משמעותי ביותר.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לשנות דרכיו- מתסקיר שירות המבחן עלה כאמור כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע מעשיו, אך עלה קושי להכיר בקיומם של חלקים תוקפניים ואימפולסיביים בהתנהגותו והשפעתם על תפקודו, נטייה לצמצום האחריות להתנהגות התוקפנית והשלכת קשייו על גורמים חיצוניים, חזרתיות בביצוע עבירות אלימות כלפי בנות זוג, וקושי בשינוי אורחותיו - כאשר בהיעדר שילוב בטיפול - קיומו של הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד נותר על כנו.

ג. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

ד. התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - מנ/1 ומנ/2 עולה כי הנאשם עובד עיריית אשדוד משנת 2002 בתפקיד מציל ים, וכי הוא מוערך במקום עבודתו, נכון לסייע ולהירתם לעזרה, מקבל מרות ובעל תודעת שרות.

25. באיזון בין השיקולים השונים שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם, דהיינו מאסר מותנה לצד התחייבות וקנס, על אף שלא שולב בכל הליך טיפולי, וזאת בייחוד נוכח העובדה כי עצם הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לגרום לו נזק ומהווה ענישה מוחשית ומשמעותית עבורו.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב אחת מהעבירות בהן הורשע.
 2. התחייבות כספית על סך 1,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע אחת מהעבירות בהן הורשע.
 3. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורת הקנס.
- הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים.
- תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, טו' תמוז תש"פ, 7 יולי 2020, בנוכחות הצדדים.